

To niso počitnice!

Zaradi novega virusa šole niso imele druge izbire, kot pa da zaprejo svoja vrata in tako preprečijo širjenje virusa. Zato smo se začeli šolati doma, preko e-asistenta pa smo začeli dobivati snov in delo za posamezni predmet.

Sprva je bila precejšna zmeda, saj nihče ni popolnoma razumel poteka tega načina šolanja, k sreči se je vse to popravilo.

Prvi dnevi v 'karanteni' so bili precej čudni, saj nisem bila navajena novega sloga preživljanja dneva, a sem se kmalu tudi tega navadila. V družini smo postavili določena pravila, npr. med tednom se moram vsak dan zbuditi ob sedmi uri. Z bratom tega ne obožujeva, ampak starša nama nista dala druge izbire, saj ves čas omenjata, da to niso počitnice.

Jutro poteka večinoma vsak dan enako, se oblečem, pozajtrkujem, si umijem zobe in grem delat za šolo. Ko končam šolsko delo, po navadi preživim veliko časa na telefonu. Po kosilu z muko pospravim kuhinjo in se vrnem nazaj na telefon. Starši me prepričujejo, da grem ven, saj imamo precej velik vrt. Zunaj se največkrat dolgočasim, saj se ne morem družiti s prijatelji, moj edini prijatelj v karanteni je naš pes.

Zvečer pa rada na zvočniku poslušam glasbo, saj mi tako čas veliko hitreje mine. Preden grem spat, pa se ponovno zakopljem v telefon. Sama se zavedam, da preživljanje preveč časa na telefonu, ni dobro, a se drugače ne morem spomniti, kaj drugega bi še počela.

Inja Ferk, 7. B